

Mine brødre, jeg advarer jer.
Dårlige tider venter os.

The Guinea Lord har forladt
sit skjul for at gå på jagt.

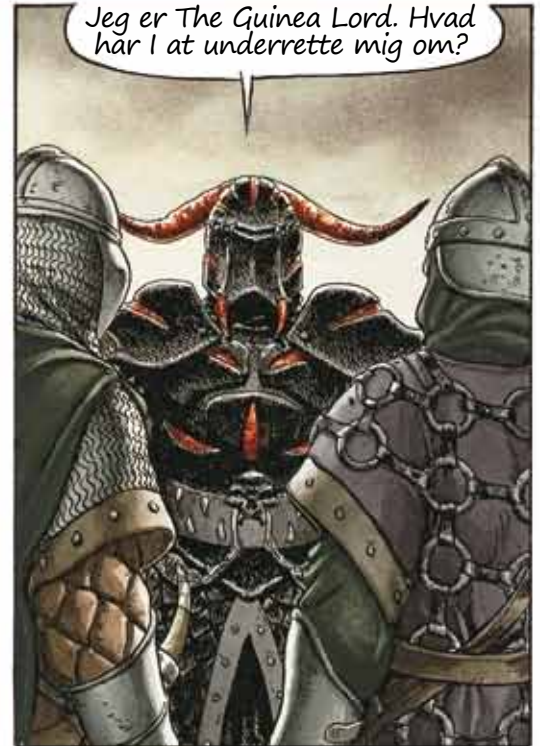

Jeg befaler alle Nådens Riddere
at komme af vejen for ham.

The Guinea Lord tilhører djæ-
velen. Han er uovervindelig.

Den morigane, du søger, er gået i land på den sydlige del af øen. Vores herre, Lord Galway, byder hende gæstfrihed. Hvis du ønsker, kan du slutte dig til os, når vi modtager hende...

Hvis denne morigane bestemmer sig for at vove sig til disse jorder, er det for at høre på mig og mig alene. Din herre kan imidlertid få lov til at tjene os. Resten angår ikke jer.

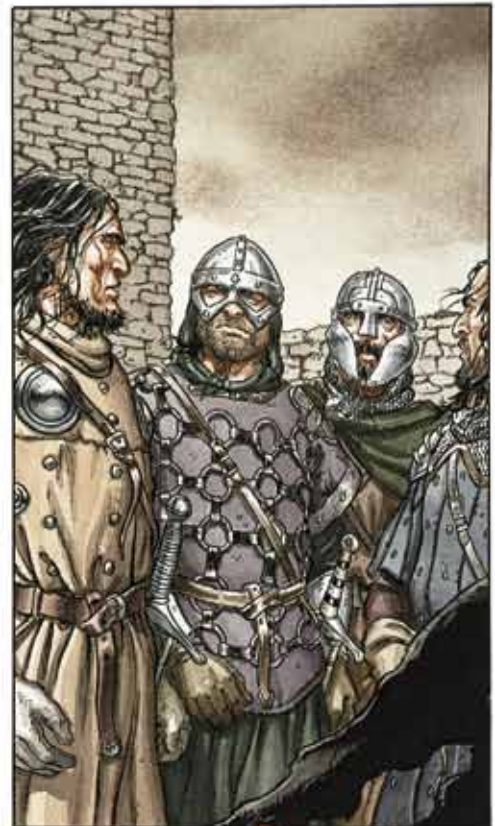
Ikke det? Tror du måske, han er stærk nok til at besejre mig?

Det er vi fire!

Udmærket! I så fald, hvem af jer slår først?

Nej. Vi er ikke kommet hertil for at kæmpe mod dig, men for at hjælpe dig til at finde morgenen.

I så fald, kom.

Ved djævelen! Det skal ikke hedde sig at jeg lader mig ydmyge sådan!

Du er gal! Har du set det panser, der beskytter ham? Det er ikke sådan, du skal bære dig ad!

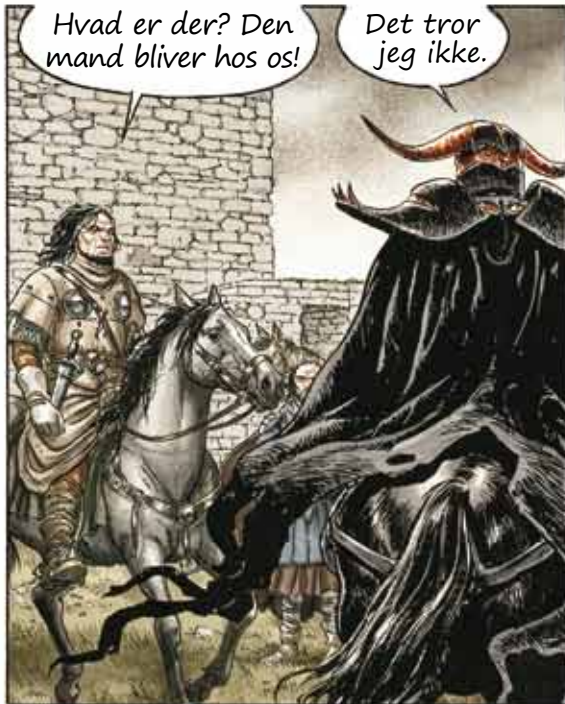
Hvad venter I på? Det haster!

Nej. Ikke dig.

Hvad er der? Den mand bliver hos os!

Det tror jeg ikke.

Mine dyr er sultne.

!!!

AAAAARRHH

HVOR
VOVER DU?

Jeg vover død
og smerte!!

Resten er kun lig
og affald!!

PLOK

Har
du hørt nyt
fra The Guinea
Lord?

Jeg har sendt folk ud for
at hente ham. De må snart
være her.

Godt. Han er den
eneste, der må høre
min besked. Og mine
dage er talte...

Jeg har det skidt i denne
skikkelse, som jeg har væ-
ret nødt til at påtage mig.
Alt brænder uudholdeligt...
Jeg holder det ikke ud
meget længere.

Jeg ville gerne hjælpe dig. Men du giver mig ikke mulighed. Du skjuler dig konstant. Og den skikkelse, du taler om, kender jeg ikke noget til.

**HA HA HA
HA HA...!**
Det er også bedst, mylord, tro mig. Det er bedst!

Se her... Se her. Snart kan jeg ikke længere holde det tilbage, som væsker og vrider sig...

Det, som ruller sig sammen. Og denne rådne lugt, som ingen parfume kan camouflere, mærker du den? Alt det er mig... Det er mig.

Åh, hvis du vidste, hvor jeg har lidt! I det forpestede hul, de smed mig ned i...! Dem... Nådens Riddere...

Jeg kan stadig høre den knirkende kedel, som blev sænket ned til mig... Hver morgen...

Og hver morgen skreg og brølede og bønfuldt jeg forgæves...

**ELENDIGE!
JEG FORBANDER
JER!
HVORNÅR?
HVORNÅR GIVER I
MIG MIN FRIHED?**

Intet nyttede! Det var altid det samme svar!

Når knoglerne har genfundet deres kød!

